

5. A nemzeti érték rövid, szöveges bemutatása, egyedi jellemzőinek és történetének leírása

A Berni konvenció által fokozottan védett faj a hűvösebb posztglaciális klímafázisok során hatolt le az Alföldre. A klímaváltozásokat átvészelő relikumpopulációi a Sebes - foki-erdőben található meg. A kis apollólepke hernyói Magyarországon két tápnövényt fogyasztanak: az odvas, illetve az ujjas keltikét. Ezek pedig a kora tavaszi geofiton társulás virágaiként, lombfakadás előtt bőven megtalálhatók az erdőkben. Általában március legvégén kezdenek el virágozni, akkor a kicsi hernyók felmásznak ezekre a növényekre. Nagyjából a virágzás végéig tart a hernyók fejlődése, utána történik a bábozódás. A kifejlett lepkék májustól júliusig repülnek. Mire az imágók kikelnek a bábból, addigra zárul felettük a lomkorona, és az erdei virágsűrűség jelentősen csökken, míg a réti virágok a repülési időszakban tömegesek.

6. Indoklás az értéktárba történő felvétel mellett

A Sebes- foki- erdő kis apollólepkéi a Nyugat-erdélyi-szigethegység peremén és a Magyar-középhegységben élő népességtől eltérő genetikai állományúak, megóvásuk élőhelyeik megőrzése kiemelkedően fontos. A felnőtteknek, imágóknak napsütötte terület kell ahhoz, hogy táplálkozni tudjanak. Mind a hímek, mind a nőstények sok nektárt fogyasztanak, szemben egyes lepkefajokkal, amelyek a felnőtt életük során egyáltalán nem táplálkoznak, tehát mindent a hernyó által gyűjtött táplálékból állítanak elő. A kis apollólepkéket tipikusan szegélyhez kötött fajként szeretik aposztrofálni a biológusok, ez azt jelenti, hogy kell nekik az erdő és a rét is. Ez a magas nektárigényből fakad, és abból, hogy hernyóik csak keltikéken táplálkoznak. A nőstényeknek ezért az erdőbe kell menniük, hogy megfelelő helyre rakják tojásaikat.